

Lovas István - Tavares, konyec

2013 május 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Már most szólok azok megnyugtatására, akik nem akarnak rosszat hazájuknak: az unióban Magyarország szavazati jogát a hibáktól hemzseg? Tavares-jelentés eredményeként nem fogják elvenni.

Akkor sem, ha a 2011-ben még kommunista portugál képvisel? kis találékonysággal oroszosítja nevét Továrisra,

hogy aztán a „nukleáris opciónak” is nevezett 7. cikkely elvetésekor nyugodtan hozzátehessük: konyec.

Nem fogják elvenni, ugyanis a folyamat elindítására az Európai Parlament (EP) képvisel?i kétharmadának szavazata szükséges. Ezt pedig a magyar nép demokratikus döntése alapján megalakult kormányának ellenségei nem tudják összeszedni. Nem csak azért nem tudják, mert a néppártiak – az Európai Parlament legnagyobb frakciója – nem szavazná meg. Hanem mert más sem. Például – Bokros Lajost leszámítva – az Európai Konzervatívok és Reformerek politikai csoportja.

Amelyben a lengyel Kaczinsky-pártiak mellett azok a brit konzervatívok is helyet foglalnak, akiknek szemében vörös posztó a Tavares-jelentésnek a Magyarország szuverenitását példátlanul aláásni akaró minden követelése. Azon brit politikai er?k brüsszeli képvisel?ir?l van szó, amelyek vezet?i már csak azért sem mondanak jót Brüsszelr?l, mert el?fordulhat, hogy az uniót a háta közepére sem kívánó UKIP párt vezet?jét, Nigel Farage európai parlamenti képvisel?t választják meg jöv?re miniszterelnöknek.

De ha mégis csoda történne, és az EP mégiscsak elfogadná e jelentést, amely a magyar néppárti delegáció tegnapi, hivatalos állásfoglalása szerint „kísérlet Magyarország alkotmányos gyarmatosítására”, vagy akár az Európai Bizottság kezdeményezné a 7. cikkely alkalmazását, a végs? döntést még akkor is az Európai Tanácsnak – a 27 tagállam vezet?inek – kellene meghoznia, és azt is 80 százalékos többséggel. Erre pedig nagyjából annyi az esély, mint Bajnai Gordon volt miniszterelnök szentté avatására a Vatikánban.

Az Európai Parlament jobboldalán az az egységes vélemény, hogy a Tavares-jelentés f? célja a magyar ügy

napirenden tartása. A 2014-es tavaszi választásokig erre a forgatókönyvre számíthatunk: a liberálisok, szocialisták, zöldek és kommunisták összen?tt koalíciója nem akar majd lényegesen engedni a jelenleg 32 oldalas jelentés ultimátumszer? követeléseib?l. Ezzel akarja ugyanis bebizonyítani, lám, a magyar kormány továbbra sem hajlandó betartani a demokrácia szabályait és az alapvet? jogokat, míg rendre visszaveri majd azokat a módosítási javaslatokat, amelyek netán megpróbálnák tárgyszer?vé tenni ezt az egykori KGST-szagú diktátumot. A folyamatban a magát baloldalnak csúfoló, hazai neoliberális oldal szerepe különösen figyelemreméltó.

Az a kéjes öröm, ahogyan e tábor politikusai és véleményformálói a saját hazájuk elleni támadásokat fogadják és szítják – így Göncz Kinga szocialista európai parlamenti képvisel?, volt külügyminiszter EP-felszólalásai vagy a klubrádiós értelmiség gúnyos és diadalmámoros tapsvihara – valamilyen perverz és bizarr panoptikumban lenne mutogatásra érdemes. De ilyen panoptikum nincs, mert annyira egyedi jelenségr?l, hungarikumról van szó, hogy a tárlat kívülállóknak élvezhetetlenül szegényesnek t?nne. És ostobának. Ugyanis e hatalomszomjas emberek beteges vágyukat élik ki hazájuk ellen uszítva. Pedig ezzel eltaszítják maguktól nemcsak mindazon egészséges lelk? embereket, akik hazájukat ért küls? támadás esetén automatikusan kormányuk mellé állnak, de azokat is, akikre egyébként számíthatnának a választásokon.

Mert már elfelejtették, hogy kiknek is köszönhetik a 2002-ben még messze Szlovákia el?tt járó gazdaságunk mai lezüllött állapotát.

mno.hu - Lovas István

Ajánló